

Фжркато листче.

Ст. Заимов.

Търновските съзаклетници подхвърлили няколко пъти „фжркато листче“ и на Стефан Карагайзов, най-видния първенец и богаташ в Търново, с което го канили да даде помощ на комитета. Карагайзов мълчал, пухтял и никому нищо не казвал за това.

През октомврий месец 1871. г. по сумрак, поп някой си дошъл в Търново и влязъл в богатия дом на Карагайзов.

— Тук ли е чорбаджи Стефанаки? — попитал попа.

— Тука е.

— Кажете му, че искам да се видя с него; дошъл съм от Старозагорско — нося му много здраве от Хаджи Господина.

— Заповядайте, дядо попе! — се обадил Стефанаки. Карагайзов поканил попа в кабинетната си стайчка. Попа влязъл и притворил вратата.

— Дойдох да събера вересиите си, — рекъл той.

— Какви вересии?

— Писмата четохте, на ли?

— Какви писма?

— Ония, напечатаните на цигареви книги . . .

Стефанаки, за да покрие страха си, пресилено се изсмял.

Но когато в межката ръка на Левски се лъснала камата, той замръзнал на мястото си.

— Не бой се, няма да те убия: живота ти не ни е нужен — нужни ни са твоите лири . . . Дай колкото обичаш, па никому нищо не казвай . . . В конака гледай да се грижиш за раята, па бъди уверен, че ние, съзаклетниците, ще те имаме под закрилата си.

Стефанаки дал 25 наполеона и изпроводил учтиво посетителя до пътните врата.